

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 59/14

V Luxembourg, 10. aprila 2014

Sklepni predlogi generalnega pravobranilca v združenih zadevah C-58/13
in C-59/13

Angelo Alberto Torresi in Pierfrancesco Torresi proti Consiglio dell'Ordine
degli Avvocati di Macerata

Generalni pravobranilec N. Wahl meni, da dejstvo, da državljan izbere pridobitev naziva odvetnika v drugi državi članici zato, da bi pridobil korist od ugodnejšega sistema, ne pomeni zlorabe pravic

Praksa zavračanja vpisa državljanov, ki so naziv pridobili v drugi državi članici, v posebni oddelek imenika odvetnikov, ki so naziv pridobili v tujini, ogroža pravilno uporabo Direktive in njene cilje

Italijanska državljana Angelo Alberto Torresi in Pierfrancesco Torresi sta v Španiji pridobila pravno univerzitetno izobrazbo (*Licenciado en Derecho*). To jima je omogočilo, da sta se kot „*abogado ejerciente*“ vpisala pri odvetniški zbornici Santa Cruz v Tenerifu. Nekaj mesecev pozneje sta pri odvetniški zbornici Macerata v Italiji zaprosila za vpis v posebni oddelek imenika odvetnikov, ki so kvalifikacijo pridobili v tujini. Njuni vlogi sta temeljili na italijanskih zakonih¹ o izvajanju Direktive o opravljanju poklica odvetnika², ki odvetnikom dovoljuje, da v drugih državah članicah opravljajo poklic odvetnika z nazivom matične države članice.

Odvetniška zbornica o njunih vlogah ni odločila v predpisanem roku, zato sta A. A. in P. F. Torresi vložila pritožbo pri Consiglio Nazionale Forense (v nadaljevanju: CNF) (nacionalna odvetniška zbornica), ki je Sodišče zaprosila za razlago, ali navedena direktiva državam članicam prepoveduje, da bi zaradi zlorabe pravic zavrnile vpis državljanov te države članice v imenik odvetnikov, in sicer v posebni oddelek imenika odvetnikov, ki so naziv pridobili v tujini in so se kmalu po pridobitvi poklicnega naziva v drugi državi članici vrnil v matično državo članico.

Generalni pravobranilec Nils Wahl v današnjih sklepnih predlogih najprej pojasnjuje, zakaj je Sodišče pristojno za obravnavanje zadeve, ki jo je predložila CNF. Čeprav CNF sestavljajo odvetniki in odloča o vlogah za vpis odvetnikov v imenik odvetnikov, se vseeno lahko šteje za dovolj neodvisen in nepristranski organ, saj obstajajo določene procesne varovalke. Zato CNF izpolnjuje enaka merila kot nacionalna sodišča in torej Sodišču lahko predloži vprašanja za predhodno odločanje v zadevah prava Unije.

Glede vsebine zadeve generalni pravobranilec Wahl pojasnjuje, da v skladu z ustaljeno sodno prakso sklicevanje na pravo Unije za zlorabo ali goljufijo ni dovoljeno. Da bi bila zloraba dokazana, mora obstajati skupek **objektivnih okoliščin** (da kljub formalno upoštevanim pogojem, ki jih določa ureditev Unije, cilj te ureditve ni bil dosežen) in **subjektivni element** (namen pridobiti korist, ki izhaja iz ureditve Unije, tako da se umetno ustvarijo pogoji za pridobitev te koristi).³ Nacionalno sodišče je načeloma pristojno za to, da v skladu s pravili dokazovanja nacionalnega prava, če to ne ogroža učinkovitosti prava Unije, ugotovi obstoj teh dveh elementov.

Generalni pravobranilec v tem okviru opozarja, da je namen Direktive olajšanje trajnega opravljanja poklica odvetnika v drugi državi članici kakor tisti, v kateri je bila kvalifikacija

¹ Zakonska uredba št. 96 z dne 2. februarja 2001. Državljan države članice morajo za opravljanje poklica odvetnika v Italiji na podlagi naziva, pridobljenega v matični državi članici, v okrožju, kjer imajo stalno prebivališče ali poslovno enoto, zaprositi za vpis v posebni oddelek imenika odvetnikov, ki so kvalifikacijo pridobili zunaj Italije.

² Direktiva 98/5/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 1998 za olajšanje trajnega opravljanja poklica odvetnika v drugi državi članici kakor tisti, v kateri je bila kvalifikacija pridobljena (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 6, zvezek 3, str. 83).

³ Glej sodbo Sodišča z dne 21. februarja 2006 v zadevi Halifax in drugi ([C-255/02](#)).

pridobljena. Pravica državljanov države članice do izbire države članice, v kateri želijo pridobiti poklicni naziv na enotnem trgu je sestavni del temeljnih pravic, ki jih zagotavljata Pogodbi EU.

Direktiva je v celoti uskladila pogoje za izvajanje te pravice. Predložitev potrdila pristojnemu organu države članice gostiteljice (v tem primeru: Italija) o registraciji pri pristojnem organu v matični državi članici (v tem primeru: Španija) se tako kaže kot *edini pogoj*, od katerega je odvisna registracija zadevne osebe v državi članici gostiteljici, ki ji omogoča, da v tej državi opravlja poklic pod poklicnim nazivom iz matične države. Zato glede na Direktivo ni pomembno, da ima odvetnik državljanstvo države članice gostiteljice. Dejansko zakonodajalec Unije državam članicam ni želel omogočiti nasprotne diskriminacije, tako da bi svojim državljanom odvzele pravice, ki so zagotovljene s to direktivo.

Zato je Sodišče odločilo, da Direktiva ne dopušča, da bi bil vpis odvetnika v državi članici gostiteljici lahko odvisen od izpolnitve drugih pogojev (kakršen je razgovor, na podlagi katerega bi bilo mogoče ugotoviti, da zadevna oseba obvlada jezike, ali pridobitev določenih praktičnih izkušenj ali opravljanje odvetniške dejavnosti v matični državi članici). Če se torej na primer za opravljanje dejavnosti kot „*abogado*“ v Španiji ne zahtevajo izkušnje, ni razloga, da bi se te lahko zahtevale za opravljanje dejavnosti z enakim poklicnim nazivom („*abogado*“) v drugi državi članici.

V zvezi s tem ni mogoče pripisati nikakršnega pomena dejstvu, da namerava odvetnik pridobiti korist od ugodnejše zakonodaje v tujini ali, da je njegova prošnja za vpis vložena kmalu po pridobitvi poklicnega naziva v tujini.

Zato generalni pravobranilec meni, da lahko **praksa, kakršna je italijanska, ogroža pravilno delovanje sistema, ki ga določa ta direktiva, v tej državi članici in zato resno ogrozi cilje te direktive.**

Vendar generalni pravobranilec poudarja, da lahko organi države članice gostiteljice vseeno zavrnejo prošnjo zaradi zlorabe pravic, če v posameznem primeru ugotovijo okoliščine, ki vzbujajo upravičen dvom, da gre za goljufivo ravnanje in po poglobljeni obravnavi ugotovijo, da sta izpolnjena tako objektivni kot tudi subjektivni element zlorabe. Direktiva daje možnost, da se v teh posebnih primerih organe države članice, v kateri je bil naziv pridobljen, zaprosi za sodelovanje.

Generalni pravobranilec zato ugotavlja, da **Direktiva o opravljanju poklica odvetnika prepoveduje prakso države članice, ki z obrazložitvijo, da gre za zlorabo pravic, zavrne vpis v imenik odvetnikov, in sicer v posebni del imenika odvetnikov, ki so poklicni naziv pridobili v tujini in so se kmalu po tem vrnili v matično državo članico.**

OBVESTILO: Sklepni predlogi generalnega pravobranilca za Sodišče niso zavezujoči. Naloga generalnih pravobranilcev je, da Sodišču popolnoma neodvisno predlagajo pravno rešitev zadeve, ki jo obravnavajo. Sodniki Sodišča zdaj začenjajo posvetovanje o zadevi. Sodba bo razglašena pozneje.

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišče držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki ne zavezuje Sodišča.

[Celotno besedilo](#) sklepnih predlogov je objavljeno na spletni strani CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki predstavitev sklepnih predlogov so na voljo na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106